

Pentru ce stai așa de departe, Doamne? Pentru ce Te ascunzi la vreme de necaz?
Cel rău, în mândria lui, urmărește pe cei nenorociți și ei cad jertfă curselor urzite de el.
Căci cel rău se fălește cu pofta lui, iar răpitorul batjocorește și nesocotește pe Domnul.
Cel rău zice cu trufie: „Nu pedepsește Domnul! Nu este Dumnezeu!” Iată toate gândurile lui.

Treburile îi merg bine în orice vreme; judecățile Tale sunt prea înalte pentru el,
ca să le poată vedea, și suflă cu dispreț împotriva tuturor potrivnicilor lui.

El zice în inima lui: „Nu mă clatin, în veci sunt scutit de nenorocire!”

Gura îi este plină de blesteme, de înșelătorii și de vicleșuguri

și sub limbă are răutate și fărădelege. Stă la pândă lângă sate și ucide pe cel
nevinovat în locuri dosnice; ochii lui pândesc pe cel nenorocit. Stă la pândă în
ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină; stă la pândă să prindă pe cel nenorocit.

Îl prinde și-l trape în lațul lui; se îndoaie, se pleacă și-i cad săracii în phearel

El zice în inima lui: „Dumnezeu uită! Își ascunde fața și în veac nu va vedea!”

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeule, ridică mâna! Nu uita pe cei nenorociți!

Pentru ce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentru ce să zică în inima lui

că Tu nu pedepsești? Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința,

ca să iei în mână pricina lor. În nădejdea Ta se lasă cel nenorocit și Tu vii în

ajutor orfanului. Zdrobește brațul celui rău, pedepsește-i fărădelegile, ca să piară

din ochii Tăi! Domnul este Împărat în veci de veci; neamurile sunt nimicite din

țara Lui. Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne! Le întărești inima, îți pleci

urechea spre ei, ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit

și ca să nu mai insufle groaza omul cel luat din pământ.

